

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	8209200084
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8209200084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej W. E., trvalým pobytom v Š. Č., S. XX, o vymoženie 262,90 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov, pod sp. zn. 1Er/5/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 10CoE/100/2013-67 zo dňa 27. novembra 2013 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

III. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 10CoE/100/2013-67 zo dňa 27. novembra 2013, prvým výrokom nevyhovel žiadosti oprávnenej na podanie návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke? druhým výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania? tretím výrokom ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov ako prvoinštančného súdu, č. k. 1Er/5/2009, ktorým exekučné konanie vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 12041/08 zastavil? posledným výrokom odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 odmietol. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 01. 2014.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. 1. 75 - 108), argumentujúc tým, že:

- a) súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),
- b) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),
- c) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.),
- d) vo veci konajúce súdy svojim postupom odňali oprávnenej možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),
- e) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

3. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnená dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhla dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., v spojení s § 243c O. s. p., prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Navrhla tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p., a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolateľka si zároveň uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

4. Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu pôvodne zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

7. K návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov, alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

8. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávnenej najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v

piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013 a sp. zn. 3Oboer/75/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania (výrok II.).

10. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (výrok III.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.